

ההחלטה למנוע את היציאה, ביקשו השופטים ראיות נוספות בעניין ההכרח של מר עפאני לצאת לירדן להסדרת זכויות הפנסיה שלו.

5. כבוד המת

ישראל מייחסת חשיבות מרובה לאיתורם ולהבאתם לקבורה בישראל של חללים ישראלים. דעת הקהל הישראלית מפגינה רגישות גדולה לשאלת הזיהוי הוודאי של חללים אלו. מנגד, מתייחסת ישראל בזלזול בוטה לחללים פלסטינים, ומתנכרת לזכותן של המשפחות הפלסטיניות לקבל מידע אמין וחד-משמעי בדבר גורל יקיריהן ולהביאם לקבורה כדת.

יחס זה של ישראל לחללים פלסטינים עולה משורה של מקרים המטופלים ע"י המוקד. מקרה אחד הוא מקרהו של עיסא זוואהרה, שנהרג, ככל הנראה, בלבנון בשנת 1990. עתירה בעניינו תלויה ועומדת בבג"צ מאז שנת 1992. תחילה טענה המדינה, כי אינה יודעת דבר על גורלו. רק בשלב מאוחר יותר הציגה המדינה תמונה של עיסא, שצולמה לאחר שנהרג. המדינה גם הצביעה על מקום קבורתו: בבית הקברות לחללי אויב שליד גשר בנות יעקוב. אלא שהגופה שעליה הצביעה המדינה לא היתה גופתו של עיסא - כך הוכח בבדיקת DNA שנערכה בארה"ב. בסוף 1995 הציגה המדינה מסמך מזהה, שנתפס לטענתה על הגופה עוד בשנת 1990, ושהיה לכאורה בידי המדינה כל אותו הזמן. הנסיונות לאתר את גופתו של עיסא זוואהרה בבית הקברות לחללי אויב נמשכים: בקיץ 1998 הוצאו שלוש גופות נוספות מקברן לצורך בדיקות DNA. מידע חד-משמעי בדבר גורלו של עיסא טרם הומצא למשפחה. מחד טוענת המדינה כי הוא נהרג, בוודאות, ומאידך טרם נמצאה גופתו. הפרשה כולה מעלה חששות כבדים לגבי נהלי הטיפול של צה"ל בחללים פלסטינים.

בעניינו של סופיאן צביח דאגה המדינה לוודא היטב את זהותו של החלל, לרבות ביצוע בדיקות DNA ביוזמתה. סופיאן צביח גויס ע"י החמאס לפעולת התאבדות באוגוסט 1995, ושלושה ימים לאחר גיוסו ביצע את הפעולה באוטובוס מספר 26 בירושלים. וידוא זהותו נדרש למדינה על מנת לבסס את הריסת בית משפחתו בחודש מרץ 1996. למעלה משלוש שנים מאז שנהרג, לא זכתה משפחת צביח לקבל את גופתו ולערוך לו לוויה. לבני המשפחה אין קבר שיוכלו לעלות אליו, ולא מצבה לבטא בה את רגשות האבל. שרידי גופתו של סופיאן מוחזקים ע"י ישראל במקום לא ידוע. כשפנה המוקד לראשונה לשר הביטחון, וביקש את העברת הגופה לידי המשפחה, סורבה הפנייה תוך איזכור של מקרה אחר שבטיפול המוקד: באותו מקרה אישר בג"צ להחזיק בגופה כקלף מיקוח כדי להביא לאיתור גופתו של החייל אילן סעדון. גופת אילן סעדון נמצאה, גופתו של החלל הפלסטיני האחר הושבה לידי המשפחה, ואילו גופתו של סופיאן עודנה בידי ישראל. באוגוסט 1998 שב המוקד ופנה לשר הביטחון בעניין. בנובמבר התקבל סירוב נוסף של הרשויות. הפעם נמנע שר הביטחון - למרות בקשה מפורשת - מלנמק את סירובו.

בשנת 1999 יראה אור פרסום בנושא יחסה של ישראל לחללים פלסטינים, מטעם המוקד ובשיתוף עם בצלם.